

[Poul Dam.]

nogle steder skulle ændre til 18 år, måske endda nogle steder til 15 år. Det er jo sådan, at justitsministeren allerede på forhånd har sagt, at der er en række steder, hvor man ikke bør ændre, men må blive ved en 21 års aldersgrænse. Alle disse ting må vi se nærmere på i udvalget.

Jeg er positiv over for en nedsættelse af myndighedsalderen. Jeg er endnu mere positiv over for en grundig drøftelse af de mange problemer, der er i forbindelse med dette, sådan at vi måske kan nå frem til en mere varieret ordning, end vi har i den eksisterende lov.

Sigsgaard: Der fremsættes jo mange advarsler imod en nedsættelse af myndighedsalderen gående ud på, at de unge ikke bør udsættes for de risici, der er forbundet f. eks. med afbetalingshandel. For mig er det ikke et argument mod nedsættelse af myndighedsalderen, det er derimod et argument for at forbedre forbrugernes stilling i det hele taget i forbindelse med afbetalingshandel, og hvad der i øvrigt kan være tale om. Det var altså det, hr. Nordqvist i sit indlæg frygtede ville blive ført frem; det har jeg altså tilladt mig at føre frem. Jeg synes, det var udmærket, hvis man kunne tage forbrugernes retsstilling op til behandling i forbindelse også med denne sag.

Regeringen skyder sig ind under en fælles nordisk justitsministerbeslutning om, at myndighedsalderen bør nedsættes til 20 år. Nu er det jo for det første sådan, at ministrene i hvert fald endnu ikke i sådanne sager kan træffe beslutninger, der binder parlamenterne, og for det andet bør det vel ikke være sådan, at reformen — altså nedsættelse ud over de 20 år — forhindres under henvisning til, at måske et enkelt af de andre nordiske lande ikke ønsker at gå så vidt. Det nordiske samarbejde bør ikke være en bremse på reformarbejdet.

De nordiske justitsministres holdning bør derfor efter min opfattelse ikke forhindre en nedsættelse af myndighedsalderen til 18 år, hvis man i øvrigt kan skaffe flertal derfor. Jeg er tilhænger af, at valgrets- og myndighedsalder følges ad, men på den anden side vil jeg gerne understrege, at man ikke bør kunne afvise 18 års valgretten med den begrundelse, at man ikke

ønsker 18 års myndighedsalder. Jeg ser hellere ét fremskridt end ingen fremskridt.

Jeg skal altså anbefale, at myndighedsalderen nedsættes til 18 år, og det vil kun være udmærket, hvis udvalget overvejer, hvilke andre ændringer f. eks. i afbetalingsvilkårene der bør følge med en sådan nedsættelse.

Knud Hertling: Regeringens ønske om at have samme myndighedsalder som valgretsalder forekommer mig i og for sig at være af mindre relevans. De to aldersgrænser har jo ret beset ikke ret meget med hinanden at gøre, måske lige med undtagelse af at de begge har et grundlag i ønsket om beskyttelse. Myndighedsalderen har beskyttelsesmotiv over for de umyndige i forbindelse med retshandler, som de umyndige indgår, medens valgretsalderen kan have beskyttelsesmotiv i sig i forhold til de såkaldte voksne, modne mennesker, som kan finde det mindre ønskeligt at lade de unge være for meget medbestemmende i politiske sager. Imidlertid er der heller ikke noget, der på den anden side taler stærkt imod at lade de to aldersgrænser være sammenfaldende, og vi vil fra grønlandsk side tilsige de fremsatte lovforslag vor medvirken og stemme for dem.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg skal på justitsministerens vegne takke for de indlæg, der har været, og som han vil gennemgå med stor interesse. Jeg kan kun sige, at den eneste spændende ting, der var for mig i dette, var socialdemokratiets stilling. Jeg synes, det medvirker til at åbne for mig gode perspektiver med hensyn til enighed omkring valgretsalderen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.